

i Fjor overtog den tidligere Ilgodsekspektionsbygning paa Kjøbenhavns Banegaard, maatte det tillige paatage sig den aarlige Vedligeholdelse af disse Bygninger samt Renholdelsen af Pladsen udenfor, og det er denne Udgift, hvortil der her foreslaas en kalkulatorisk Bevilling af 965 Kr. Forslaget er tiltraadt af Udvalget, og jeg til- lader mig at anbefale det.

Harald Jensen: Under Nr. 22 har min Partifælle og jeg tilladt os at stille et Ændringsforslag om en Bevilling til Opførelse af en Handelshøjskole i Aarhus. Naar vi have gjort det, er det nærmest for at give den højtærede Indenrigsminister Lejlighed til at udtale sig om denne Bevilling og dens Skæbne i Fremtiden. Det er nemlig en ældre Sag, det er paa tredie Aar, denne Sag verserer dels i Ministeriet, dels i Udvalget, og hver Gang vi ere komne til 3die Behandling af Fi- nansloven, har den været lige paa Nippet til at blive gennemført, men hver Gang er den glippet, saaledes i Fjor og saaledes i Aar. Forholdet er imidlertid det, at den Handelshøjskole, som der her er Tale om, er der stor Trang til for de jydsk unge Handelsmænd, og der er skaffet Penge til Veje med store Ofre af Handelsstanden omkring fra Jylland. Det var for nogle Aar siden, da den bekendte Købmand Hans Broge i Aarhus — en Mand, som er de fleste Medlemmer af dette Ting be- kendt — fyldte 70 Aar, at Handelsstanden i Jylland ønskede at vise ham en Hæders- bevisning og gjorde det paa den for den jydsk Handelsstand værdige Maade ved i Løbet af kort Tid at skaffe et Grundfond til Stede til denne Bygning, samtidig med at Aahus Byraad bevilgede gratis Grund til Bygningen. Men en saadan Handels- højskole kan selvfølgelig ikke bestaa uden nogen Støtte fra Staten, og den har lige saa vel som andre Handelshøjskoler Ret til at faa en saadan Støtte af Staten, og det er den Støtte, der er søgt i de senere Aar. Jeg takker den højtærede Ordfører for hans venlige Udtalelser, og vil udtale min Forventning om, at den højtærede Indenrigsminister vil stille sig velvillig til denne Bevilling, saaledes at den i en ikke alt for fjern Fremtid kan blive bevilget.

Philipsen: Som alt oplyst af den ærede Ordfører, har jeg ikke kunnet gaa med til Ændringsforslag under Nr. 119 angaaende en Bevilling til en Afholds- og Ædruelighedskommission. Jeg kunde med Hensyn til Begrundelsen af mit Standpunkt

godt i det hele henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser, thi det forekommer mig, at de indeholdt en tilstrækkelig Be- grundelse til ikke at gaa med til denne Kommission. Men det forekommer mig imidlertid rimeligt at gøre nogle Bemærk- ninger om, hvorfor jeg har skilt mig fra mine Kolleger, eller jeg maa maaske have Lov til at sige, hvorfor mine Kolleger have skilt sig fra mig i denne Sag, idet jeg slet ikke sætter Pris paa at staa som den standhaftige Tinsoldat eller som Drukken- boltens Ven og Forsvarer. Som jeg sagde, er Stillingen egentlig ikke den, at det er mig, der er brudt ud af Geledderne. Paa et tidligt Tidspunkt i forrige Rigs- dagssamling spurgte Indenrigsministeren os i Finansudvalget om, hvad vi syntes om en saadan Kommission, og den Gang var der inden for Finansudvalget en lignende Stemning som i Aar og omtrent et lignende Stemmetal, men blot i modsat Retning, og da den højtærede Indenrigsminister for- lod os, havde ingen af os det Indtryk, at han var enten bedrøvet eller fornærmet over Finansudvalgets Standpunkt. Nu er det jo kommet noget anderledes i Aar, og jeg vil da gerne oplyse om min personlige Stilling.

Grunden til, at jeg i denne Sag er kommen til at staa, som jeg gør, skyldes visse Forhold inden for Kjøbenhavns Kom- mune. For 20 Aar siden var Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse grebet af den samme Ædruelighedsrus, som omtrent samtidig gik over hele Landet og over alle Landets Kommuner. Vi toge for Alvor fat, nu skulde der gøres noget ordentligt ved Tvang og Vedtægtsbestemmelser for at hindre Mis- brug af spirituøse Drikke, og vi gik den Vej, som Loven af 1873 har anvist os, lukkede for al Beværtningsnæring, forfulgte med Politi og Kriminalret og Loven de aabenbare og skjulte Overtrædere, og vi skabte en Tilstand, som alle Mennesker i Kjøbenhavn efterhaanden ere blevne mis- fornøjede med. Naturligvis først og frem- mest de, som Loven paa den Maade kunde tænkes at komme til gode, nemlig de Be- værtere, som fik en privilegeret Stilling som Følge af, at man lukkede Adgangen til at opnaa nyt Beværterborgerskab. Beværter- korporationen har i lang Tid sukket under denne Tilstand, og da vi fik det ny frisin- dede Ministerium, henvendte den sig til den højtærede Indenrigsminister. Denne svarede, hvad jeg efter hans Standpunkt finder særdeles forstaaeligt, at han havde Betænkeligheder ved at optage Spørgsmaa- let om en ny Beværterlovgivning som en